

## D ů v o d y:

Jako vadnost odvolacího řízení vytýká žalovaný, že nebyl proveden důkaz krevní zkouškou po případě, že důkaz ten byl nemanželskou matkou jako poručnicí dítěte zmařen. Jak plyne ze spisů, svolila nemanželská matka Marie K-ová jako poručnice nezletilé žalobkyně k provedení řečeného důkazu a byla také dítěti krev odebrána v N. M. a zaslána do Prahy znalci k prozkoumání; znalec však nemohl došlé krve již použít k prozkoumání. Došlo proto k zmaření důkazu toho náhodou, tedy bez jakéhokoli zavinění nebo působení žalovaného. Opětnému odebrání krve se nemanželská matka vzepřela, odůvodňujíc svůj nesouhlas tím, že dítě je slabé a že by odebrání krve mohlo nepříznivě působiti na jeho zdravotní stav. Oba nižší soudy hodnotily uvedené prohlášení nemanželské matky a uznaly je za důvodné. Než to, zda odebrání krve může míti pro dítě nepříznivé následky, nemůže posouditi laik, jakým je nemanželská matka, nýbrž jen znalec lékař. Teprve poté, až se znalec vysloví o tom, zda odnětí krve může míti pro dítě nepříznivé následky či ne, a až přes to, že by odebrání krve nemělo pro dítě nepříznivé následky, poručnice nesvolí k odnětí krve dítěti, lze odepření to hodnotiti podle § 272 c. ř. s. Ježto se nižší soudy spokojily pouhým prohlášením matky, pro něž nebylo tu náležitého podkladu, právem vytýká dovolatel v tomto směru vadnost odvolacího řízení.

## Čís. 15967.

## Odpovědnost advokátů.

Advokát odpovídá svému klientovi, který byl uznán na základě křivé výpovědi nemanželské matky za nemanželského otce a odsouzen k placení výživného, za následky vzniklé z toho, že žaloba o obnovu byla podána opožděně. Náhrada škody způsobené nemanželskému otci tím, že musí přes odsouzení nemanželské matky pro křivou přísahu platiti nadále výživné, může se státi i tak, že advokát má na místě odsouzeného konati veškerá plnění, jež mu byla zaviněním advokáta pravoplatně uložena.

(Rozh. ze dne 24. března 1937, Rv II 748/35.)

Žalovaný advokát Dr. O. B. zastupoval na základě procesní plné moci žalobce v paternitním sporu, projednávaném u okresního soudu v H. pod C II 174/30, v němž byl žalobce pravoplatným rozsudkem tohoto soudu ze dne 28. dubna 1930 prohlášen za nemanželského otce nezletilého Vladimíra K., narozeného dne 28. ledna 1930 jako nemanželské dítě Otilie K-ové, a odsouzen platiti na měsíčním výživném od 1. dubna 1930 nezletilému Vladimíru K-ovi 80 Kč až do doby, kdy se dítě bude moci samo vyživovati, a nahraditi mu ideální kolky a poplatky k rukám poručníka dítěte. Rozsudek ten byl vydán pouze na základě přísežné svědecké výpovědi nemanželské matky, která potvrdila, že žalobce s ní v kritické době, zejména dne 9. května 1929 souložil. Pravoplatným rozsudkem krajského soudu v N. J. ze dne 1. září 1931,

č. j. Tk VI 215/31, byla však nemanželská matka Otilie K-ová odsouzena pro zločin podvodu, kterého se dopustila křivou přísežnou výpovědí ve sporu C II 174/30, že žalobce s ní 9. května 1929 a 6. července 1929 souložil, zamlčevši, že již od dubna 1929 byla těhotnou s Ferdinandem B-em. K tomu, co právě uvedeno, se však nemanželská matka již v roce 1930 poručníkovi Františku S-ovi, tedy dávno před odsuzujícím trestním rozsudkem Tk VI 215/31 doznala. Žalobce, jakmile se o tom dověděl, ihned, tedy ještě v roce 1930, se odebral k žalovanému a žádal ho, aby tohoto doznání nemanželské matky použil a zažádal o obnovu paternitního sporu. Žalovaný ujistil žalobce, aby se o nic nestaral, že on již vše potřebné zařídí. Žalobce se spolehl na to, že žalovaný zařídí potřebné kroky; skutečně též již v odvolání podaném jím dne 22. května 1930 poukazuje žalovaný na nové doznání nemanželské matky a žádá přerušlení řízení. Ježto však žalovaný opominul uvést obsah tohoto doznání, byl jeho návrh zamítnut s tím, že netvrdí, že se křivé svědectví Otilie K-ové týkalo rozhodujících skutečností, a žalobci uložena náhrada nákladů II. stolice 190 Kč 60 h. Ačkoli žalovaný přislíbil, že vše potřebné zařídí a žalovaný věděl o křivém svědectví nemanželské matky a o zavedení trestního řízení proti ní pro zločin podvodu, nepřipojil se jménem žalobce k trestnímu řízení proti Otilii K-ové jako soukromý účastník, čímž by si byl zajistil včasnou vědomost o odsuzujícím rozsudku. Tak došlo k tomu, že žalovaný nepodal žalobu o obnovu jménem žalobce do jednoměsíční lhůty po právní moci trestního rozsudku, nýbrž až po více než 6 měsících po jeho právní moci. Žaloba o obnovu byla proto pravoplatným rozsudkem okresního soudu v H. ze dne 5. dubna 1932 resp. 6. června 1933, č. j. C II 188/32, jako opožděná odmítnuta a žalobci uložena náhrada nákladů 726 Kč 15 h nezletilému Vladimíru K-ovi. Zaviniil tudíž žalovaný svou nedbalostí, že nepodal včas žalobu o obnovu, její odmítnutí a tím také zaviniil, že rozsudek v paternitním sporu proti žalobci zůstal v platnosti. Domáhá se proto žalobce, aby žalovaný byl uznán povinným nahraditi žalobci škodu vzniklou mu tímto jeho zavinením, a to vrátiti mu zálohu 120 Kč na spor, kterou mu žalobce dal, zaplatiti za něho veškeré platy, které mu byly uloženy rozsudkem okresního soudu v H. ze dne 26. dubna 1930, č. j. C II 174/30, rozsudkem krajského soudu v N. J. jako soudu odvolacího ze dne 28. června 1930, č. j. C II 174/30, a usnesením okresního soudu v H. ze dne 6. června 1933, č. j. C II 188/32. O b a n i ž š í s o u d y vyhověly žalobě.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y :

Věc byla nižšími stolicemi správně posouzena i po stránce právní. Žalovaný věděl již dne 22. května 1930, že nemanželská matka Otilie K., potvrdivši ve sporu C II 174/30 okresního soudu v H., že souložila s Josefem W. dne 9. května 1929, přiznala po ústním jednání v první stolici poručníku Františku S., že u soudu nesprávně vypověděla a že proto

byla věc trestně vyšetřována. Žalovaný jako osoba práva znalá musil vědět, že skutečnosti nastalé po skončeném jednání nemohou býti uplatňovány v opravném řízení (§ 482 c. ř. s.), a bylo jeho povinností upozorniti žalobce práv nezalého na to, že nutno podati včas žalobu o obnovu, a žalobu tu též včas podati, pokud by ovšem jeho klient tomu neodporoval. Že tak učinil, žalovaný v první stolici netvrdil. Poněvadž žalovaný věděl o skutečnostech zakládajících důvod obnovy podle § 530 č. 7 c. ř. s. nejpozději již 22. května 1930, měl podniknouti potřebné kroky k uplatňování tohoto důvodu ve lhůtě § 534, odst. 2, č. 4 c. ř. s. Pokud tatáž skutečnost mohla býti podkladem důvodu obnovy podle § 530 č. 2 c. ř. s., nemusil žalovaný vyčkati skončení trestního řízení. Poněvadž postup soudu při uplatnění takového nároku před pravoplatností rozsudku trestního soudu jest upraven § 539 c. ř. s. Neprávem vytýká dovolatel žalobci, že mu prý nepodal včas zprávy o uvedených skutečnostech, a nemůže tak činiti tím méně, když sám seznal, že žalobce byl nesprávného názoru, že věc bude vyřízena již tím, bude-li nemanželská matka trestně odsouzena pro křivé svědectví. Nezáleží na tom, zdali žalovaný znal od začátku veškeré podrobnosti o obsahu křivé výpovědi Otilie K. Podal-li žalovaný tedy žalobu o obnovu teprve dne 4. března 1932, ačkoliv trestní rozsudek ze dne 1. září 1931 Tk VI 215/31 krajského soudu v N. J. nabyl právní moci dne 4. září 1931 (§§ 284, 294 tr. ř.), zavinił tím sám, že žaloba o obnovu musila býti odmítnuta pro opožděnost. Nižší soudy také správně uznaly, že by včas podaná žaloba o obnovu byla měla úspěch, poněvadž zjištěná křivá výpověď nemanželské matky ve spojitosti se skutečností trestním soudem pro civilního soudce závazně (§ 268 c. ř. s.) zjištěnou, že Otilie K. již v dubnu 1929 s Ferdinandem B. otěhotněla, kdežto k souloži mezi ní a Josefem W. došlo teprve začátkem července 1929, musila míti v zápětí zrušení rozsudku C II 174/30 a zamítnutí žaloby nezletilého Vladimíra K. proti Josefu W. o zjištění otcovství a plnění výživného. Žalovaný jest žalobci práv z tohoto opominutí a má podle § 1323 obč. zák. především navrátiti vše v předešlý stav. To se může stát i tak, že žalovaný místo žalobce, tudíž v tomže rozsahu jako žalobce, má konati veškerá plnění, k nimž žalobce vinou žalovaného byl pravoplatně odsouzen. Jest správné, že z tohoto rozsudku nenabude nezletilý Vladimír K. nějakého přímého nároku vůči žalovanému; to není však ani účelem tohoto sporu, v němž jde toliko o to, aby žalobce byl zproštěn nepříznivých důsledků žalovaným zaviněných a mohl dosáhnouti náhrady za povinnosti, které mu byly podle rozsudku C II 174/30 vůči oprávněnému uloženy.

### Čís. 15968.

**Důkazní břímě ve sporu o zápůřčí žalobě (§ 523 obč. zák.).**

Bezelstnost nabyvatele knihovního práva se sice v pochybnosti předpokládá (§ 328 obč. zák.), pročež není povinností žalobce, aby ji prokazoval, nýbrž jest na žalovaném, aby prokázal konkrétní skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že žalobce v době nabytí knihovního práva až do